

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Yoo, M. Puidokas i A. Karpf, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a kojim se traži suspenzija primjene akta Europske središnje banke sadržanog u poruci elektroničke pošte od 10. rujna 2018. u skladu s kojim je ESB zahtijevao da tužitelj s njim mora komunicirati posredstvom osobe koju je odredilo malteško tijelo za finansijske usluge ili uz odobrenje te osobe.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 14. prosinca 2018. – Aquind protiv ACER-a

(Predmet T-735/18)

(2019/C 103/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aquind Ltd (Wallsend, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Goldberg, E. White i C. Davis, Solicitors)

Tuženik: Agencija za suradnju energetskih regulatora

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženikova žalbenog vijeća A-001-2018 od 17. listopada 2018. i tuženikovu odluku 05/2018 od 19. lipnja 2018. koja je potvrđena prvo navedenom odlukom;
- odluči o glavnim pravnim pitanjima navedenima u tužbi, koja se odnose na: (i) činjenicu da su tuženik i tuženikovo žalbeno vijeće pogrešno smatrali da je tužitelj prvo morao podnijeti zahtjev i dobiti odluku o prekograničnoj raspodjeli troškova prije nego što je moguće donijeti odluku sukladno članku 17. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ (četvrti tužbeni razlog); i (ii) činjenicu da tuženik i njegovo žalbeno vijeće nisu uzeli u obzir tužiteljevu pravnu nemogućnost da upravlja predloženim spojnim vodom u Francuskoj bez izuzeća (šesti tužbeni razlog);
- pojedinačno odluči o svakom od tužbenih razloga iznesenih u tužbi kako bi se izbjegli daljnji sporovi o tim spornim razlozima kad tuženik ponovno razmotri zahtjev za izuzeće; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi je došlo do pogreške pri tumačenju članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009 time što je tuženiku dano diskrecijsko pravo prilikom ocjene zahtjeva za izuzeće.

S obzirom na objektivni kriterij iz članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009, tuženikovo diskrecijsko pravo trebalo bi ograničiti na ispitivanje jesu li ti uvjeti ispunjeni ili nisu.

2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri tumačenju Uredbe br. 714/2009 kad se smatralo da zahtjev za izuzeće treba odobriti samo kao krajnju mjeru.

Čini se da ne postoji temelj da bi se smatralo da odobrenje izuzeća treba biti krajnja mjera.

3. Treći tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri ocjeni tereta dokazivanja i standarda dokazivanja koje se zahtijeva kako bi se odobrilo izuzeće sukladno članku 17. stavku 1. Uredbe br. 714/2009.

Čini se da tuženik od tužitelja traži *probatio diabolica*.

4. Četvrti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri tumačenju odnosa između članka 17. stavka 1. Uredbe br. 714/2009 i članka 12. Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ i posljedično oslanjanje na mogućnost da je na tužiteljev spojni vod primjenjiv postupak za prekograničnu raspodjelu troškova i neuzimanje u obzir pitanja povezanih s takvim postupkom.

— Moguće je da nije točno da se izuzeće može odobriti samo nakon što je dokazano da nije dostupan regulatorni režim sukladno članku 12. Uredbe br. 347/2013. Taj režim trebao bi biti dobrovoljan i ne bi ga trebalo primijeniti kad je odobreno izuzeće.

— Stav koji je zauzeo tuženik mogao je ne uzeti u obzir rizike povezane s daljinjom upotrebom regulatornog režima.

5. Peti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi su povrijeđeni temeljno načelo pravne sigurnosti prava EU i zaštite legitimnih očekivanja time što je odbijeno uzeti u obzir utvrđene presedane pri određivanju točnog tumačenja Uredbe br. 714/2009 i time što je usvojen radikalno drugačiji pristup.

— Tužitelj bi se morao moći pouzdati u regulatornu praksu i načela za ocjenu zahtjeva za izuzeće koja su ustanovljena u odlukama Europske komisije.

6. Šesti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nisu uzeta u obzir ograničenja prema francuskom pravu koja se primjenjuju na ne-RTE promotore električnih spojnih vodova u Francuskoj.

— Budući da se nije pokazalo da su francuska pravna ograničenja protivna pravu EU-a, tuženik ih je dakle trebao razmotriti pri razmatranju hoće li doći do ulaganja bez izuzeća.

— Ne postoji ograničenje vrsta rizika koje je moguće uzeti u obzir pri ocjeni uvjeta iz članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009.

7. Sedmi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nije uzeta u obzir potreba za dugoročnom sigurnošću prihoda kako bi se osiguralo financiranje tužiteljeva spojnog voda.

Rizici u vezi s projektom mogu obeshrabriti uporabu potrebnih sredstava. Stoga je trebalo razmotriti utjecaj rizika na tužiteljevu mogućnost da osigura financiranje.

8. Osmi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je počinjena pogreška pri primjeni članka 17. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 714/2009 time što nije uzet u obzir općeniti utjecaj pojedinačnih rizika koji se primjenjuju na tužiteljev spojni vod.

Općeniti odnos između rizika i nagrade određuje hoće li se nastaviti s ulaganjem. Stoga nije dovoljno analizirati svaku vrstu rizika pojedinačno.

9. Deveti tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da tuženikovo žalbeno vijeće nije izvršilo dostatni nadzor nad tuženikovom odlukom.

S obzirom na njegov opseg ovlasti i na važnost pitanja koje se postavlja, tuženikovo žalbeno vijeće je trebalo izvršiti višu razinu nadzora nad tuženikovom odlukom.

- (¹) Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL L 211, 14.8.2009., str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 12., svezak 4., str. 8.).
- (²) Uredba (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetsku infrastrukturu te stavljanju izvan snage Odluke br. 1364/2006/EZ i izmjeni uredaba (EZ) br. 713/2009, (EZ) br. 714/2009 i (EZ) br. 715/2009 (SL L 115, 25.4.2013, str. 39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 12., svezak 5., str. 228.).

Tužba podnesena 18. prosinca 2018. – ZZ protiv ECB-a

(Predmet T-741/18)

(2019/C 103/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnici: M. Demetriou, QC, D. Piccinin, Barrister, E. Poulton, L. Carlisle, i R. Molesworth, Solicitors)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ESB-a od 10. listopada 2018. u vezi s namjeravanim tužiteljevim stjecanjem kvalificiranog udjela u Bank A (ECB-SSM-2018-LV-2);
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da nije dokazano da tužitelj nije postupao transparentno u svojim odnosima s nadležnim tijelima.
 - Tužitelj tvrdi da na temelju dokaza na koje se ESB oslonio u pobijanoj odluci nije moguće utvrditi, i da oni ne predstavljaju odgovarajuću osnovu za ESB-ovo utvrđenje da tužitelj nije transparentno postupao u smislu da bi njegov integritet mogao biti doveden u pitanje.
2. Drugi tužbeni razlog u okviru kojeg se tvrdi da je došlo do pogreške koja se tiče prava kad je utvrđeno da tužiteljeva nedužna poslovanja s trećom stranom dovode u pitanje tužiteljev integritet.
 - Tužitelj tvrdi da je ESB počinio pogrešku koja se tiče prava kad je utvrdio da tužiteljevi odnosi s trećom stranom dovode u pitanje njegov integritet u okolnostima u kojima je ESB prihvatio da tužitelj nije imao saznanja o bilo kakvim nedozvoljenim radnjama te treće strane u to vrijeme i u okolnostima u kojima je tužitelj bio nedužna žrtva tih nedozvoljenih radnji.